

"Anna mun etsiä ja...löytää"

Tänäkin kesänä tuhannet nuoret ovat käyneet rippikoulun. Rippikoulussa onkin erityisen hyvä pohtia oman elämänsä suuntaa ja tarkoitusta. Rippikoulu voi monelle olla myös mahdollisuus löytää yhteys Jumalaan. Se on tietynlainen etsikköaika, erityinen aika, jolloin Jumala sanansa kautta puhuttelee nuorta. "Anna mun etsiä ja olla epävarma, anna mun löytää takaisin," sanotaan vanhassa Livingstone yhtyeen laulussa.

Raamatussa sanotaan, että kun me lähestymme Jumalaa, hän lähestyy meitä. Jumala etsii meitä joka päivä. Arkisten toimien keskellä, ilon, surun ja epätoivon hetkinäkin hän kutsuu meitä luvaten: "Minä en sinua koskaan hylkää enkä jätä". Hyvänä Paimenena hän etsii kadonneita, niitä, jotka ovat lähteneet pois hänen luotaan. Hän etsii, kunnes löytää ja tuo kadonneen turvaan.

Kirkkoisä Augustinuksen sanoin: "Sydämemme on levoton, kunnes löytää levon Jumalassa." Se lepo on rauhaa sydämessä ja puhdasta rakkautta ilman ehtoja. Hänen johdatuksessaan meidän ei tarvitse pelätä mitään. Hän tarttuu meitä käteen ja ohjaa askelemme oikealle tielle. Siksi voimme luottavaisesti jättää sielumme, henkemme ja ruumiimme, koko elämämme, Jumalan hyvään hoitoon tänäänkin. Meitä kantavat joka päivä "ikuiset käsivarret." Samat käsivarret kantavat meidät kerran perille, niin kuin tutussa nuorten virressä sanotaan: "Herra kädelläsi uneen painan pään, kutsut ystäväsi lepäämään. Käsi minut kantaa uuteen elämään, ikirauhan antaa, valoon jään".

Marja Huuhtanen
Orimattilan seurakunta